Alcaraz: El comodí del Girona FC

El barceloní reconeix que li agradaria jugar més però assegura estar «content» de la seva situació perquè està tenint minuts i s'ofereix per fer de central si fa falta Sandaza encara treballa al marge però no està descartat per a Vallecas

Alcaraz persegueix una pilota amb Edu Bedia durant el partit de diumenge passat contra l´Oviedo.

Rubén Alcaraz va començar la temporada com a titular al Ramón Sánchez Pizjuán contra el Sevilla Atlètic marcant dos gols que van valer un punt miraculós (3-3). La recuperació de Pere Pons i uns problemes físics van fer que sortís de l'equip i li costés tornar a entrar. Alcaraz va jugar a Osca a la Copa però a la Lliga no va reaparèixer fins a la victòria al camp del Getafe (0-2) on va tornar a veure porteria. La variant tàctica del quadrat al mig del camp que Pablo Machín ha disposat els últims partits ha afavorit un Alcaraz que ha vist com guanyava protagonisme.

Així, després de Getafe, va tenir mitja hora contra el Reus que va coincidir amb la millora de l'equip i el gol de la victòria, i després 90 minuts més al camp del Cadis. La passada jornada amb l'Oviedo, es va haver de conformar amb només deu minuts. Demà a Vallecas, l'ex de l'Hospitalet té força números de tornar a l'equip si Machín aposta per jugar amb només un davanter nat. Aquest entrar i sortir de l'onze (313 minuts en 5 partits) no afecta de moment un Alcaraz que es mostra satisfet amb el seu paper. «Ho porto bé. Costa una mica sí, perquè a tothom li agrada jugar sobretot a casa, amb la família i davant de l'afició. Igualment, estic entrant i estic content de la meva situació», assegura.

Alcaraz fins ara ha jugat de pivot, tant sol com al costat de Pere Pons, o bé d'interior. Les lesions de Richy, Mas, Kiko Olivas i Pablo Marí han deixat Machín amb només tres centrals disponibles (Ramalho, Alcalá i Juanpe). En aquest sentit, el tècnic sorià ja ha manifesta més d'un cop que Alcaraz és una de les opcions d'emergència que es planteja per si cau algun dels tres centrals titulars. El barceloní no ho veuria malamet malgrat no haver-hi jugat mai durant la seva carrera. «Estic disposat a tot el que digui el míster. Puc jugar a darrere o més endavant si cal. Vull participar i prou», diu. Alcaraz explica que ja al final de la temporada passada «quan hi va haver les baixes de Lejeune, Alcalá i Richy, el míster m'hi va posar als entrenaments. M'hi sento còmode i sé que puc complir», considera.

Sandaza, encara a part

D'altra banda, la presència de Sandaza demà a Vallecas continua sent dubtosa. El toledà no va participar ahir a la suau sessió que va fer la plantilla a Torres de Palau i es va quedar a Montilivi corrent en solitari i treballant amb pilota amb Mas i Felipe Sanchón. L'equip farà aquest matí el darrer entrenament i a la tarda marxarà cap a Madrid amb TAV. Si Sandaza completa la sessió d'avui té força números de viatjar ja que Longo i Herrera són els únics davanters centre disponibles. Amb Machín a Gómara per assistir a l'enterrament del seu pare, l'encarregat de dirigir ahir la sessió va ser el segon entrenador, l'arbucienc Jordi Guerrero. Els joves del Peralada Gianni Cassaro, David Serrano i Marc Carbó van participar-hi.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/21/alcaraz-comodi-del-girona/810407.html?utm_source=rss